

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendőek.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánkozásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Előfizetési felhívás

az „Erdészeti Ujság” szak- és társadalmi lapra.

Az „Erdészeti Ujság” fő célja úgy az erdészeti, mint a vadászati altiszti személyzetnek érdekeit szolgálni s úgy a szakmájukba vágó, valamint egyes társadalmi kérdéseket tárgyzó közleményekkel ismereteik körét tágítani. Ezeken kívül találhatók benne szórakoztató tárczacikkek s különféle érdekes apróbb közlemények.

Az „Erdészeti Ujság” előharczosa s legfőbb tényezője annak az immár országszerte elterjedt mozgalomnak, mely célul tűzte ki egy „Országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segély egyesület” megalkotását.

Ilyen program mellett nincs szükség arra, hogy ezt a maga nemében párját nélkülöző lapot külön is ajánljuk s azt hisszük, hogy az erdészeti és vadászati altisztek a saját érdekeiket szem előtt tartva, nem fognak késni az „Erdészeti Ujság” köré csoportosulni s tömeges előfizetéseikkel lehetővé tenni, hogy lapunk a folyó évi október hó elejével, mint a mikor V-ik évi pályafutását kezdi meg, nem csak megnagyobbított alakban, de az eddiginél diszesebb kiállításban is kiadható legyen a mostani alacsony előfizetési díjak mellett; és pedig

Egész évre	8 korona.
Fél évre	4 korona.
Negyed évre	2 korona.

Az „Erdészeti Ujság” úgy széles körben való elterjedésénél, mint gyakori megjelenésénél fogva kiválóan alkalmas az üresedésbe jövő erdészeti és vadászati altiszti állomások betöltésének közvetítésére szolgáló pályázatok és ajánkozások hirdetésére s miután barátjainak ezen a téren is jó szolgáltatokat óhajt tenni, azok árát a lehetőleg legalacsonyabban szabja meg. A hirdetési díjak a következők:

Pályázatok (tekintet nélkül azok terjedelmére)

egyszeri beiktatása	4 korona;
minden további beiktatása	2 korona.

Ajánkozások, adás-vétel beiktatásánál minden szó 4 fillér, mely összeg a szöveggel egyidejűleg, tehát előlegesen küldendő be.

Előfizetési díjak az alábbi címre küldendőek:

„Erdészeti Ujság” kidóhivatala
Szászsebes (Erdély).

Az érdem méltatása.

Évek során keresztül, mióta az erdészeti és vadászati altiszti személyzet ügyeivel, bajaival foglalkozni szerencsénk van, megszámlálhatlan mennyiségét kaptuk az olyan panaszoknak, hogy az erdészeti és vadászati altiszti személyzet nehéz és viszontagsággal teljes szolgálata nem lel megfelelő méltánylásra s gyümölcsét nem képezi sem az anyagi jutalom, sem az erkölcsi elismerés.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a panaszok legnagyobb része alapos volt s a panaszkodóknak csakugyan volt okuk azoknak nyilvánítására, mert hiszen az igazi férfi inkább eltűr mindent, nyomort, fájdalmat, méltatlan bánásmódot, háládatlanságot, mintsem gyáván panaszkodjék, de megengedjük azt is, hogy néhánynál a panaszra csak a túlkövetelés vágya nyitotta meg az ajkakat s az ördög még sem volt olyan fekete, mint a milyennek festették.

Jól eső érzés hatja át szívünket, mikor olyan hirt veszünk, hogy akadt egy kartársunk, kinek a szolgálatadói nem csak szolgálatában

tanusított buzgóságért és ez által elért szép eredményekért, hanem egyéb hasznos társadalmi ténykedéseikért is teljes elismeréssel adóznak s ellenkezőleg az eddigi divott szokással, mely szerint kivált a közbirtokosások némely részénél örültek annak, ha valamely erdőőrüktől megszabadultak, mert legalább az utód megérkezéseig tág tere nyílt a szabad gazdálkodásnak, addig itt egy közbirtokosság öszintén bánkodik megkedvelt erdőörjének távozásán s egyedüli óhaja az, hogy utján szerencse kísérje s hogy ők hozzá méltó utódot kapjanak,

De ne beszéljünk mi, hanem szóljon itt helyettünk maga a levél, mely szerkesztőségünkhöz lett intézve s mely tartalmánál fogva nagyon is érdemes arra, hogy lapunkban megörökíttessék mások okulására és buzdítására is.

A levél egész terjedelmében a következő :

Sztropkó, 1900 évi augusztus hó 1-én.

Tekintetes szerkesztő úr!

Nem vagyok ugyan becses lapjának előfizetője, hanem illő kötelességet akarok leróni akkor, midőn egy hasznos erdészeti intézményről s annak egyik érdemes közegéről akarok tanúságot tenni s midőn ezt teszem, azt hiszem, hogy illetékesebb és alkalmasabb helyen alig tehetném, mit becses lapjában.

Alólirott mint közbirtokossági elnök és magán erdőbirtokos mindenkor érdeklődtem Zemplénvármegye

közigazgatási erdészeti bizottságának 1899 évi 723 számú határozata irányában, mely elrendelte a vármegye területén a járási erdőőri állások szervezését. A rendeletből kifolyólag mi is kaptunk a sztropkói szolgabírói járás területére járási erdőőrt, kit eleivel — megvallva az igazat — mint aféle muszájból ránk erőszakolt felesleges dolgot sanda szemmel néztünk és bizon azt hittük, hogy ez nem egyéb haszontalan huza — vonánál. Véleményünk helytelen voltáról azonban csakhamar s legnagyobb örömünkre meggyőződünk, mert a hozzánk kinevezett Rozsán József úr személyében a járási erdőőri intézmény nem csak szükséges és helyes, de egyuttal hasznos voltának is élő bizonyítékát nyertük, mert az ő szorgalma, erélyes, de amellet igazságos eljárása rövid idő alatt megtanította népünket arra, a mit magyarán úgy szoktunk kifejezni, hogy: enyim, tied, övé, szakszerű gondviselése pedig vagyunk jövedelmezőségét is tetemesen fokozta Rozsán József úrnak az az erénye, hogy hivatásának erélyesen való megfelelés mellett soha sem tévesztette szeméi elől a humánus, emberséges bánásmódot, őt mindnyájunknál nem csak kedveltte tette, de egyuttal megtanultuk őt becsülni is.

Rozsán József úr tiszteletünket és szeretetünket nem csak az által érdemelte ki teljes mértékben, hogy a 64 község határán elterülő s gondviselésére bízott 4524 kat. holdnyi erdőket rendbe hozta, hanem az által is, hogy a járásunk területén már évek óta vajúadásban volt hitelszövetkezet megalakulásának ügyét is nagy mértékben előmozdította, felvilágosításai és buzdításai által annak több száz tagot gyűjtven.

Annál sajnósbban érintett most minket a reá nézve mindenestre kedvező hír, hogy a [nagyemlétségu munkácsi görög kath. püspökség jószágagazgató-

TÁRCZA.

Disznó vadászat.

Ma sem tudnám megmondani, hogy elmondandó élményeim fölé miért irtam ezt a címet s hogy tulajdonkép mire, vagy kire vonatkozik az a „disznó“ jelző, mert vadászatunkon minden egyebet lehetett volna látni, csak az állattan szigorú körülírása szerint vett disznót nem, sem szelidet, sem vadat. Annyi azonban mégis bizonyos, hogy disznó mégis volt, ha nem más, a meleg, no meg talán még más valami, vagy valaki is.

No de ne vágjunk eléje az eseményeknek, hanem vegyük szépen sorra annak rendje és módja szerint, mert minden dolognak rend a veleje.

Szép, tiszta juliusi reggel volt. A felkelő nap dics fénynyel koronázta a hegyek ormait. A faluban minden csendes volt még, csak itt-ott lehetett hallani

a hű házörzők egy-egy vakkantását, jelezve ez által folytonos éberségüket. A kakasok

Hopp! álljunk csak meg egy kicsit. Most jut eszembe, hogy most vakációm van és nem az iskolai feladatot kell csinálnom, hanem megpróbálkoznom azzal, hogy a vén sasnak a fiókája tudja-e már szárnyait lebegtetni. No hiszen nem is kellene egyéb, csak így folytatni! Majd megmosná atyám a fejemet, ha ilyen iskolai dolgozat — formával lépnek eléje a szerkesztőségbe!

Próbáljuk másképp; az ő szájzslése szerint.

* * *

Zajos volt a kis falusi jegyzői lak, mintha csak perpatvarkodó felekkel lett volna teli, pedig éppen ellenkezőleg, a legjobb egyetértésben levő vig czimborák ütötték ott fel tanyájukat hatan, mindannyian már csak félig, vagy egészen ifjak. Mosakodás után éppen most végezték a szájöblögetést, ki vizzel, ki sligoviczával, a többség talán az utóbbival, mert azt

sága öt folyó évi szeptember hó elsejével a görömböly-tapolczai erdejéhez kinevezte.

Most midőn körülölkől leendő eltávoztása fölött legmélyebb sajnálatunknak adunk kifejezést, nem mulasztthatjuk el, hogy a reá nézve bizonyára kedvezőbb új állásához neki szerencsét ne kívánjunk, magunknak pedig nem kívánhatunk jobb szerencsét, mint hozzá hasonló és méltó utódot nyerhetni.

Végül a magam és többek nevében s óhajára midőn szerény soraimnak becses lapjában leendő nyilvánosságra hozását kérném, vagyok a tekintetes szerkesztő úrnak

mély tisztelője
Weinhold János
városi bíró.

Ime tehát élő tanubizonysága annak, hogy az embernek, legyen bár milyen szerény az ő munkálkodásának a köre, lehet érvényesülnie, lehet minden tekintetben hasznos tényezővé válnia.

Jól esik ezt nekünk konstatálnunk, kik eddig csak a fölött keseregtünk, hogy az erdészeti és vadászati altiszti pálya az, mely követőjének csak a mások gyűlöletét hozza jutalmul, hogy vannak kivételes esetek is, a hol az igazi érdem megtalálja az ő méltánylását és elismerését.

Ezt az örömdetes tény két körülménynek kell tulajdonítanunk.

Az egyik körülmény mindenesetre az, hogy a sztrapkói járási közbirtokosság tisztelt tagjai

az intelligenciának olyan magas fokán állanak, mely képessé teszi őket a saját érdekeik mérlegelésére s elismerésére mind ama érdemnek, mely azok előmozdítása körül való fáradozásból ered. Sajnos, hogy ezt csak kevés közbirtokosságról mondhatjuk még el, de reméljük, hogy jönni fog s nincs is már messze az idő, midőn ebben az irányban is javulást fogunk tapasztalhatni. Tudnivaló ugyanis, hogy eddig a legtöbb közbirtokos az erdőörben nem akart mást megismerni, mint a saját jogainak korlátozóját, kit nem csak türni, de még fizetni is kénytelen. Természetes, hogy idővel, midőn az ilyenek azt tapasztalják, hogy a használat korlátozása, a legeltetés tilalmazása, a felújítás és ültetés rendszeres kezelése első sorban az ő anyagi előnyeiket mozditja elő, lassan-lassan beletörődnek az új rendbe s kezdik méltatni annak a fáradozását, kinek a szép eredmény első sorban köszönhető. A méltánylásból azután önként következik a megbecsülés és az ezzel karöltve járó szeretet.

A másik körülmény ebben az esetben kétségen kívül a szolgálatadó által oly szép méltánylásban reszesített tisztelt kartársunk egyéniségében rejlik. Ő eltalálta azt az igazi utat, mely alkalmas embertársaink szívéhez vezetni minket tövises pályánkon. Ez az út nem csak az rideg szolgálati kötelességeink buzgó

állították, hogy a víz használata még a Kneip páter szerint is csak külsőleg jó, belsőleg azonban csak a hálnak meg békának hasznos.

Vegyes társaság volt ez nagyon, melyben legerősebben volt képviselve az igazságszolgáltatás, lévén ott három érdemes tagja egy járásbírósnak, ezek is különféle szolgálai az Igazság istenasszonyának. Válogathatsz bennük: egyik a szabadságodat, másik a zsebedet támadja, a harmadik a legemberségesebb, mert ez hüvösre tesz nyáron, befűt télen, enni, inni ad, vigyáz rád, hogy el ne lopjanak s hogy a sok pihenésben tagjaid egészen el ne ernyedjenek, testgyakorlasképen hébe-korba egy kis fát vágat veled. A derék férfiu ugyanis börtönör; társaságban vig czimbora s otthon a legvendégszeretőbb ember a világon, kinek ajtaja a vendég előtt soha, csak mögötte szokott bezárulni. Voltunk aztán ketten vakációzó diákok: az egyik jó magam, a másik a debreczeni kollégium reménybeli nagy botosa (a legerősebb diák) a társaság hatodik tagja pedig egy évvel ezelőtt rázta le magát

ról a görgényi szakiskola porát. Szóval diszes kompánia!

Szándékunk volt korán indulnunk, mert bizony jó messze volt a hely, a hol aznap vadászni akartunk, de hát a derék jegyző úr addig-addig marasztott szíves kínálgatásával, hogy bizony a jóra való koldus már a harmadig falut járta, mire a faluvégi koresmaig értünk, hol már várakozott ránk, de talán még jobban a kompetáló szíverősítőre a hajtók serege, mely ugyan a miénknél egy csöppet sem volt nagyobb, lévén ők is hatan. A vadászat eredményét azért nem vontuk kétségbe, hiszen az apostolok is tizenketten voltak, mégis milyen nagy felfordulást csináltak a világon.

Hogy milyen diszes és vegyes volt a kompánánk, legjobban mutatja a fegyverzetünk, melylyel a havasok nemes vadjainak életére törni szándékoztunk. Hárman rendes 16-os lancasterekkel büszkélkedtünk, egy 9 milliméteres revolvert szorongatott a markában, egynek meg pláne vinchester golyós fegyver fityegett a vállán, volt még ezeken kívül három olyasforma szerzőm, mit hol puskának, hol dióverőnek lehetett hasz-

és pontos teljesítése, hanem kivált az embertársainkkal való úgy szolgálatból kifolyó, mint társadalmi érintkezésünknel betartott tapintatosság.

A merev szigor, a durvaság soha sem azok a tulajdonságok, melyek az azokat alkalmazó tekintélyét növelik, mert az ezek által szült megsüvegezés csak halvány látszatja a tiszteletnek. A szigort ugyan alkalmazni kell mindenütt, hol az helyén van, hanem még azt is enyhíthetjük és elviselhetővé tehetjük a nála alkalmazott modorunkkal.

Más embertársaink bajait kipuhatolni s azok enyhítésére törekedni pedig nem csak emberi és polgártársi kötelességünk, hanem egyuttal a legbiztosabb út is azok szeretetének és becsülésének kivívására.

Nyilván ezeken az utakon haladt Rozsán József tisztelt kartársunk is, kinek a fent idézett levélben feltüntetett érdemein kívül nekünk még azt is kiváló érdemül kell felrónunk, hogy az erdészeti és vadászati altisztii személyzet által a saját boldogulására indított mozgalomnak egyik legbuzgóbb apostola, bizonyára itt is inkább más pályatársai, mint a saját érdekét tartván szem előtt.

Végül nem mulasztajtuk el köszönetünket nyilvánítani a tisztelt sztropkói közbirtokoságnak s kivált Weinhold János városi bírónak azért a ténykedéseért, hogy az igaz érdemet nyilvánosan is méltatni sziveskedtek.

nálni, de a dióverésnél jobban bevált, mint vadászatnál.

A korcsmába térve, mint gondos gazdák először is arról gondoskodtunk, hogy a hajtóink megkapják a magukét s csak azután gondoskodtunk magunkról is, mi különben a jegyzői reggeli után talán fölösleges is volt, de a korcsmáros fehércelesédei olyan szépen kinálgattak, hogy nehéz volt ellentállani a két parázs-szemű oláh fátának. Különösen a bíróságiak érdeklődtek irántuk s mintha csak árvavármegyei gyolcsos tótok lettek volna, olyan érdeklődést mutogattak a nemzeti öltönyük összességét képező vászon ingek és fekete katrinczáik iránt. Bizonyosan a szövésük tetszett nekik annyira, mert ugyancsak megtapogatták hol elől, hol hátul.

E közben a nap mind magasabbra hágott a hegyek fölé s miután hajtóink jól bepálinkáztak s még egy pár üveggel a tarisznyájukba rejtettek volna, neki czihelődünk az utnak a hegy tövéig, melyre azután fölmászandók voltunk. Odáig elkísért a szekerünk is, melyet megraktunk mindenféle elemózsiával meg itó-

A foglyok eltartása és szállítása.

Most, hogy a vadászat a foglyokra is rövid idő óta megnyílt, nem egy vadásznak okoz gondot az, hogy mi módon értékesítse foglyait.

Nem mintha attól kellene tartani, hogy fogolylyal el fogják árasztani a piacokat és nem lesz neki ára. Nagyobb városokban, különösen a külföldön a fogoly mindig keresett vad, melyért szép árt lehet kapni. Legjobb volna tehát a lelőtt vadat ilyen helyekre küldeni, de itt az a kérdés: hogyan szállítsuk a foglyot a nagy hőségben, hogy meg ne romoljék és használható állapotban érkezzék rendeltetési helyére? Mert ha a szállítási mód czélszerűtlen, akkor a fogoly már órák mulva meg romlik, és nemcsak hogy a vad vész kárba, de a szállítási költségek sem térülnek meg. Éppen ezért a legtöbb vadász irtózik attól a gondolattól, hogy foglyait távolabbra szállítsa és legtöbbször a helybeli vadkereskedővel vagy ágenssel köt — reá nézve rendesen nem előnyös — üzletet, úgy bölcsekedve, hogy így legalább az a kevés bevétel biztos, nincs semmi kockázat.

Pedig ha a vadász a fogolylyal, mindjárt lelővése után alkalmas módon bánik, ügyesen csomagolja és szállítja, bámulatos jól eláll a vad és így még a külföldre szánt küldemények is épen, frissen érkeznek meg rendeltetési helyükre. A foglyokat mindjárt lelövetésük után nem szabad a zárt tarisznyába vagy a vadász-kocsi aljába tenni, hanem az erre a célra szolgáló akasztókra kell erősíteni és legalább egy fél órán keresztül így szabadon vinni, hogy a testük kissé lehüljön. Azután belétehetjük őket a kocsi fenekébe az ül-

kával, mintha csak hosszabb nyaralásra szándékoztunk volna menni.

A hegy tövére érve magunkhoz vettük kocsijainkról a legszükségesebbet s megindultunk a hegymászásnak, melynél keservesebbet alig képzelhet magának az ember. A kopár sziklákra tűző nap úgy égetett, hogy még a pokol tornáczában is alig képzelhető nagyobb hőség s bizon ha olyan lett volna a hőség a Sinai hegyen, mikor Mózes rámászott a tiz parancsolat tábláiért, istenemre mondom, hogy már feleutjáról visszatért volna, nagy öröme azoknak, kik parancsolatait olyan szívesen szeretik megszegni. Legtöbbet szenvedett azonban mindnyájunk közt a derék börtönőr, kinek különben a poczakja is legnagyobb volt s dacára annak, hogy a széngyenérzet megkivánta legszükségesebb gúnyán kívül minden egyebet lehányt magáról, mégis úgy fújtatott, mint valami vicinális vasut mozdonya. No de ha róla csurgott az izzadság, bizon az összes szentek közül egyetlen egy sem menekült tőle szárazon, úgy áldotta őket.

sek alá, arra ügyelve, hogy minden darab szabadon feküdjék és ne érintkezzenek egymással. Ha nem vadászunk kocsival, tovább is az akasztón, szabadon hagyjuk őket, azonban három óránál tovább a napon magunkkal czipelni nem tanácsos. A legelvetendőbb dolog a foglyokat a zárt tarisznyába tenni. Ezen a módon, mely pedig sokhelyütt most is szokásos, a fogoly teste nem bír kihűlni és azután, még ha hűvösre teszszük is, hamar romlik.

Hazaérve a foglyokat hűvös, szellős helyre, kőfolyosóra stb. tesszük, de sohasem jégre. Itt egymás mellé fektetjük őket a hátukra, úgy, hogy szárnyaik kissé elállnak testüktől, előbb azonban tollaikat lesimitjük és kicsit kihuzzuk a nyakukat, hogy tetszetősebb formát kapjanak. Itt a foglyok 5–6 órán keresztül feketnek, mely idő alatt teljesen kihűlnék.

A szállítást még aznap, lehetőleg éjjel kell fogatnositani. Ehhez legjobbak a külön e célra készített ládák vagy kosarak, melyeknek magassága a fogoly hosszával megegyezik, tehát mintegy 40 cm., hossza és szélessége az elküldendő vad számától függ. Mind a négy oldaluk likacsos, a kosárnál ritka fonás, a ládánál rács, mely azonban oly sűrű, hogy a lyukak átmérője nem több 2 cm.-nél. A láda vagy kosár feneke és teteje deszka vagy sűrű fonás. A tetőn belül kapsok vannak és ezekre akasztjuk a foglyokat egyenként, egy kis zsinór segítségével, melyet a nyakukra kötünk. Az egymás közötti távolság azonban akkora legyen, hogy ne érintkezzenek. A láda vagy kosár tetejére nagy, feltűnő felírást alkalmazunk, hogy „felül”, nehogy esetleg megfordítsák őket.

Az ilyen szállítmány másfél napi utat is kibír, a nélkül, hogy a romlásnak legkisebb jele is mutatkoznék rajta. A foglyok nemcsak a hazai városokban, de a külföldre is jó állapotban érkeznek meg s ha már

előre szerződést kötöttünk egy nagyobb vadkereskedő céggel, sokkal jobban fogjuk értékesíteni foglyainkat, mint itthon. („E. L.”)

LEVELEZÉS.

Böhönye 1900 július 26.

Tekintetes szerkesztő ur!

Több ízben volt alkalmunk olvasni lapunkban, hogy ha mi erdészeti és vadászati altisztek úgy akarunk boldogulni, a mint azt a saját érdekünk, de a közérdek is megkívánja, szorosan össze kell tartanunk, és pedig nem csak azoknak, kik egy és ugyanazt a birtokost szolgáljuk, de még a szomszédos kartársakkal is fenn kell tartanunk a jó viszonyt és kollegiális barátságot s egymást nehéz szolgálatunkban támogatnunk. Sajnos, hogy a tapasztalás egészen mást mutat, mert még sokan vannak olyanok, kik az összetartás, az együtt működés nagy előnyeit felfogni és méltányolni nem képesek, sőt akadnak olyanok is, a kik egyenest áskálódnak árulkodnak kartársaik ellen, csak azért, hogy saját buzgóságukat fitogtathassák s magukat az elüljáró kegyeibe behízelegessék.

Az utóbbinak szomorú példáját tapasztalhattuk és ittuk meg a levét mi alólirottak is, mint a hogy azt az alábbi eset igazolja. Az eset a következő:

A felügyeletünkre bizott vadaskertet naponkint úgy reggel, mint este mindig két alkalmazottnak kötelessége körüljárni oly módon, hogy az egyik jobbra, a másik balra indul s e közben szigorú vizsgálatot tart arra nézve, hogy vajjon a kerítésben akár elemi csapás folytán, akár duvadak vagy gonosz emberi kéz garázdálkodása folytán nem esett-e kár s nem támadt-e valahol rés, mely esetben azt azonnal kötelleségünk helyreigazítani. A vadaskert legtulsóbb részén két könyv van a kerítésre függesztve, melyekbe az őrzőket tevők az órát és percet, melyben őrzőjüket teljesítették, bejegyezni kötelesek.

Folyó hó 13-án virradóra észrevettük, hogy az

Végre megérkeztünk mászásunk céljához, az erdő szélre, hol egy kissé megpihentünk. Társaságunk egyik tagja itt száraz torkát megöblítendő, belenyúl az egyik hajtó tarisznyájába, kihúzza abból egy öblös üveget s busás kortyot húz belőle, de rögtön olyan mozdulattal, mintha földhöz akarná vágni, elrántja szájáról s önkéntelen is felkiált:

— Tyhü, aki áldója van! . . . —

— Mi az? mi az? — kiáltunk mindnyájan.

Ő nem szól semmit, csak nyújtja a másiknak s ez egy korty után ismét némán a harmadiknak és úgy tovább, míg valamennyien belekostoltunk s azután elég savanyu ábrázattal, bámulva tekintettünk egymásra. Végre megszólalt az egyik:

— Miféle förtelmes ital ez? Ez nem a mi pálinkánk!

No erre hirtelen nem tudott senki sem felelni, sem nem tudtunk azon eligazodni, hogy mikép került a mi finom pálinkánk helyébe ez a rettenetes izü, ki-mondhatatlan szagu zagyva folyadék. Erre egyedül talán

a hajtó adhatott volna felvilágosítást, kinek tarisznyájából az üveg kikerült, ez azonban egy kukkot sem szólt, csak kárörvendően mosolygott.

Most már felfrissülve eláztuk a hegy gerinczén kimutatott helyeinket s választott vezetőnk belefújt fegyvere csővébe, megadván ezzel a hajtás kezdetét jelző kürtjelt. Csakhamar hallottuk is a hajtók pisztoly lövéseit s izgatottan álltunk helyeinken, várva a puska csővé elé menekülő vadat. Vajjon mi fog jönni? Lehet szarvas, őz, vaddisznó, medve, mert ezek itt mind elég szép számmal tartózkodnak. Hátha medve jön? Erre a gondolatra komoly aggodalom fogott el. Vajjon nem fogok az emberiségnek jó szolgálatokat tenni ezukor alakjában? Úgy látszik, szakiskolás barátunk is, ki szomszédom volt az álláson, osztotta aggodalmait, mert mint láttam vagy 20 darab töltényt rakott ki maga elé egy sima sziklalapra s hol egyiket, hol másikat dugdosta a puska csővébe, mi minden egyébre vallott csak higgadt vérre nem.

E közben a hajtás mind jobban közeledett, mint

ellenőrző könyvek szokott helyükről eltűntek s így természetesen, hogy rögtön siettünk jelentést tenni az esetről főnökünknek, itt azonban ugyancsak nagy meglepetés várt ránk. A könyvecskék ugyanis, melyekbe be volt jegyezve, hogy őrzőjüket az előző estén 7 óra 25 illetve 40 perczkor tettük meg, már a főnökünk kezében voltak, de egyuttal a feljelentés is, hogy hamis időpontot irtunk be, a mennyiben a bejárást egy órával előbb tettük volna. Ügyünk igaz voltának tudatában nem csak magunk állítottuk emelt fővel, hogy a feljelentés valótlan de még a közelben lakó molnárra és három aratóra is hivatkoztunk, kik mindnyájan tudták mely időben teljesítettük kötelességünket, mert hiszen beszélünk is velük, de minden beszédünk és hivatkozásunk hiábavaló volt, mert védekezésünkre mit sem adtak, hivatkozott tanuinkat meg sem hallgatták, hanem egyszerűen kirótták ránk az 5—5 forint birságot s azt f. hó 24-én le is vonták jól kiérdemelt fizetésünkből. Talán mondanunk sem kell, hogy ugyancsak nehezünkre esett a birság megfizetése de megvigasztalt némileg az a nyert értesítés, hogy az összeg az erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesület javára lett beküldve. (Ebben kételkedünk, mert az egyesület még nincs megalakulva s ha mégis ennek céljaira lett volna az összeg fordítva, arról tudomással kellene bírnunk. A szerkesztő).

Az egészben legsajnálatosabb az, hogy a hamis váddal két kartársunk illetett, kik közül az egyiket már nekünk is lett volna alkalmunk szolgálati kihágásért feljelenteni, de hát mink az őszinte igaz barátságot és kollegiálitást többre becsüljük a hitvány áskálódásnál.

Midőn szerény soraink közlését kérnök tisztelettel vagyunk igaz hívei

Novák Imre, Hegyi Károly
uradalmi erdőőrök.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
395	Kuncz Gábor . . .	Marokföld	Zala
396	Szőcs Illés . . .	Bácsfalu	Brassó
397	Bálint György . . .	"	"
398	Guszy Görgy . . .	"	"
399	Szabó László . . .	Csernát	"
400	Dénes Gábor . . .	"	"
401	Rob András . . .	"	"
402	Veres András . . .	Hosszúfalu	"
403	Gergely János . . .	"	"
404	Molnár Lajos . . .	"	"
405	Fóris Samu . . .	"	"
406	Molnár Márton . . .	Tatrag	"
407	Csáky György . . .	"	"
408	id. Gergely János . . .	Zajzon	"
409	Tóth István . . .	"	"
410	Fehér András . . .	"	"
411	Dániel Rupert . . .	Telki	Pest
412	Márfy Sándor . . .	Páty	"
413	Schreyer István . . .	Telki	"
414	Kaldvasser József . . .	N.-Kovácsi	"
415	Ay József . . .	Pilis-Csaba	"
416	Máté Mózes . . .	Zsombor	Udvarhely
417	Barbosz József . . .	Szemlak	Arad
418	Mihály Demeter . . .	Béles	Kolos

Különfélék.

Farkasok garázdálkodása nyáron. B.-Ujfalurol írják: Julius 24-én éjjel a barcauifalusi erdőben, közel az Ujfalu és Szunyogszék közt levő törvényhatósági uthoz, két lovat fogtak le, öltek meg és szinte félig megették a farkasok. A tulajdonosok, akik őrizték a lovakat, elaludtak és mire fölébredtek, lovaikat a farkasok által elpusztítva találták. Most a szegény tulajdonosok éjjel nem merik állataikat a legelőre hajtani. A napokban a szunyogszéki határban károsítottak meg marhákat

azt a hajtók hangjából kivehettük, mely ugyan sokban hasonlítot részeg emberek korcsmabeli kurjongatásához. Most közel előttem hirtelen megzörren a haraszt; tisztán hallok száraz ágak recsegését, ropogását. Feszülten figyelek előre, izgatottságom nőttön nő. Puskámat arczomhoz emelem s ujjam már a ravaszon nyugszik. No most! no most! . . .

Hát egyszerre csakugyan kibukkan a tisztás szélén valami idomtalan tömeg s én már éppen el akarom rántani a ravaszt, midőn az ismeretlen állat egy nagyot ordít, két lábra áll, majd ismét lebukik s én kacagva bocsátom le fegyveremet s megyek talpra segíteni a tökrészeg hajtót. — A szegény a feléje irányozott puskacsőtől annyira megijedt, hogy beszélni nem, hanem csak érthetetlen hangon makogni tudott. Különben így kerültek elő társai is, mi nem is csoda, mert hiszen az urak sligoviczáját ők kebelezték be, míg nekünk meg kellett elégednünk az ők kapcza pálinkájukkal. A hajtás és vadászatunk összes eredménye tehát 6 darab disznó volt, sajnos, hogy még ez is csak kétlábu.

Ujabb hajtást már úgy sem lehetett megkísérteni s így nem maradt más hátra, mint leereszkedni a völgybe, hol kocsink várakozott. Erre nógatott különben korgó gyomrunk is, megindultunk tehát a szük ösvényen, egymásután, mint a legelőről haza térő libák, óvatosságból a hajtókat küldve előre, mit jó is volt tenni, mert ezek többet gurultak, mint léptek s így ha ők jönnek hátul, mindnyájunkat levertek volna lábainkról.

A kocsin levő ételek és italok azután elfeledtetek velünk minden fáradságot és boszuságot s jó hangulatban tartottak a késő éjszakáig, mikor aztán bágyadt holdvilág fényénél indultunk vissza a faluba, utánna nézni, vajjon maradt-e még valami a jegyző úr pinczéjében.

Podhradszky Gyula.

s így több mint bizonyos, hogy a garázda farkasok Szunyogszék, krizba-ujfalusi erdőben tanyáznak. Kiirtásukra hajtóvadászatot fognak rendezni.

Pályázat alerdéshi állásra. Erdéshi szakiskolát végzett egyén, kinek több évi gyakorlati tapasztalata van és a ki a magyar nyelven kívül a román nyelvet is bírja, előnyben részesítetik. Pályázók kérvényüket bizonyítvány-másolataikkal (melyek nem származtatnak vissza) küldjék be „Uradalmi Jóságigazgatóság” címre, Uj-Aradra.

Védelem a nap ellen. Egy fanczia lapnak egyik olvasója érdekes fölfedezésről számolt be Elmondja, hogy már kiállott harmincznyolcz-negyven fokos meleget árnyékban, anélkül, hogy emiatt a legcékélyebb főfájása lett volna. Ezt állítólag annak köszönheti, hogy kalapját vörös szövettel vette körül. Mindegy, akár selyem, akár vászon vagy posztó ez a szövet, állítólag a legmelegebb napsugarakkal is dacolni lehet vele. Külömben Svájcban és Bajorországban parasztasszonyok körében nagyon el vannak terjedve ezek a vörös kendők, s a lakosok azt állítják, hogy ezek jobbák a meleg ellen, mint a legkönnyebb szalmakalapok.

Szerkesztői üzenetek.

Kovács János urnak, Bakony-Nána. A nyilván tartást kívánságához képest kiigazítottuk s így előfizetése szeptember végével fog lejárni. **Harcz József urnak, Iklód.** Sziveskedjék megírni, hogy mely számai nem érkeztek, hogy azokat utánküldhessük. **Rozsán József urnak, Sztropkó.** A közlött címre úgy a lapból mutatványszámot, valamint röpiratot is küldtünk. A csoport képből küldtem egyet, eddig bizonyosan kezei közt van. Üdvözlét. **Makky János urnak, Somorjai sziget.** A 2. kor. beérkezett. Schicker még nem fizetett elő. Frantz és Valentin kartársak címére úgy röpiratot, valamint mutatványszámot küldtünk. Levélből nem lehet kivenni, hogy kik részéről lett a 2. korona beküldve. **Zaller Antal urnak, Kára.** Az E. L. mindazon pályázatait közöljük, melyekre még van idő pályázni. Sajnos, hogy ott néha olyan pályázatok is megjelennek, melyek határideje vagy nagyon rövid, vagy néha le is járt.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdéshi Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

Legjobb és legolcsóbb

VARROGÉPEK

FEDÁK ISTVÁNNAL

Bécs VI. Mariahilferstrasse 49.

★ Árjegyzék ingyen és bérmentve. ★

Az Erdéshi Ujság Könyvpiacza.

Az Erdéshi Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

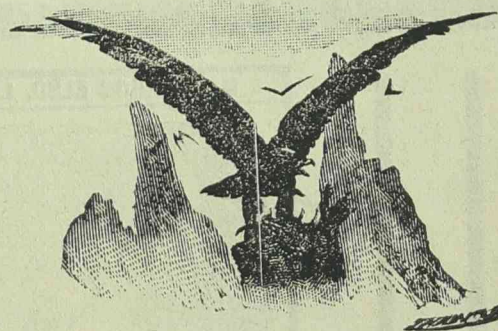
„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.
„A fácán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmenten 1 K.

Ajánlott küldéssel minden mű 35 fil. több.
Ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdéshi Ujság
szerkesztősége.

Dr. Lendl Adolf
világhírű

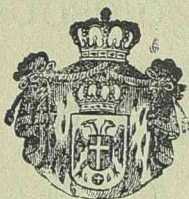
zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szörmés vadat kitömésre.

Jutányos árák, kitűnő munka, művészi kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 16.

A természet } állattan, vadászati és halászati
és Halászat } képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.
Mutatványokat ingyen küldünk.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherczeg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmivelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsájtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megren-
delők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

 POLGÄRI RUHÄK

a legújabb francia és angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Övjük igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket meg-
tévesztteni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának.
Kívánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg **árjegyzékünket** és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TARSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmivelügyi Ministerium hivatalosan megbizott erdészeti egyenruha-szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított
1847.

Brausweller János
Szeged.

szab. chronomet. és kir. kirándolagasan
és műtárs; felfelátás
matric inga-óráknak
stb. stb.

ÓRAK, ÉKSZEREK 10-évi jóállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Lavítások pontosan eszékülnek.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.